

Profeten Elias gjestet Domkirken søndag og mandag.

Heldigvis var vi mange som fikk oppleve det musikalske og sceniske vidunderet som skjedde i Domkirken i Kristiansand søndag og mandag kveld (29. og 30. oktober 2023) – ved innledningen til Kirkemusikkdagene i Kristiansand.

Smekkefullt på søndag, veldig godt besøk på mandag, tyder på at ryktet har spredt seg om at nå skjer det noe uvanlig i vår store, vakre katedral, den som kaller seg «Åpen kirke midt på torvet». Mitt inntrykk – etter å ha vært til stede både søndag og mandag – var at publikum ble overrasket, overveldet og fikk både høre og se noe mye mer enn de hadde forventet. Det var noe nytt og sensasjonelt i Kristiansand.

Hundre korsangere har vi hatt før. 30 musikere fra KSO har vi også hatt før. Dyktige solister mange ganger, og ofte Messias eller Bachs Juleoratorium, sjeldnere Mozarts eller Brahms' Rekviem, og for 25 år siden Mendelssohns oratorium Elias som jeg hadde gleden av å anmelde i Fædrelandsvennen med ord som ville ha gitt en sekser på terningen om den slags hadde eksistert på det tidspunkt.

Men aldri har profeten Elias vært så til stede i Domkirken som denne gang. Og så nødvendig. Mens barn drepes på begge sider av siden i krigen mellom Israel og Hamas, klinger profeten Elias' ord både i Bibelen og i dette oratoriet som en fredsappell. Denne konsertproduksjonen fokuserer i særlig grad på barns medvirkning og tilstedeværelse – og derfor gir den tilskuere tilhørighet og medansvar.

Jeg må begynne med Jacob Abel, bass-solisten som hadde rollen som Elias. Jeg kan ikke huske å ha hørt en bedre, stødigere og fyldigere bass-stemme i Domkirken noen gang. Og jeg har vært der ofte og lenge i mine mange år både som menighetslem og som musikk-kritiker i Fædrelandsvennen. Jacob Abel gjorde rollen sanglig med perfektjon og stor prakt, og enda mer med en enorm autoritet: Han var som en profet der han stod og virkeliggjorde Mendelssohns intensjoner med denne gammeltestamentlige skikkelsen i romantisk musikkform.

Og så må regien nevnes før noe annet. En rødkledt pike, fra Jentekoret, var en gjennomgangsfigur fra begynnelse til ende. Som symbol på kjærligheten og hjertevarmen stod hun ofte ved Elias' side. Ikke nok med det, hun entret prekestolen og sang de aller høyeste soprantonene i hele konserten. Og til slutt gikk hun ut i byen – vist som film på domkirkens vegger – og brakte godt nytt til byens ulykkelige.

Slik ble en fremførelse av et klassisk-romantisk musikkverk av en jødisk-kristen komponist en sterk forkynnelse av kjærlighetens evangelium, til stede i Det Gamle Testamentes fortelling om profeten Elias, og fullendt i Det Nye Testamentes fortellinger om Kristus.

Jeg burde si mye om alle de andre medvirkende. Solistene Ann-Helen Moen, Ingeborg Gillebo og Thorbjørn Gulbrandsøy – alle tre ivaretok sine partier suverent. Men her må det sies at ingenting av dette hadde vært mulig uten søskenbarnene Marianne Sødal Misje som er domkantor, og i dette tilfelle idéhaver, gjennomfører og dirigent, og hennes fetter Nils Harald Sødal som var regissør for det hele.

Det skal et enormt mot og mye energi til å bestemme seg for å gjøre en slik produksjon. De allierte seg med Per Tomas Govertsen som laget lys og videomontasjer, med Maggi Asbjørnsen som danset, og med korsangere i hopetall. Guttekoret og jentekorets medvirkning ble ikke påklistret eller av typen «se så skjønne de er». De ble en integrert del av helheten, både som folkemengde i fortellingen om Elias, og som engler i andre sammenhenger. Jeg tenker på de foreldre som i denne produksjonen både har lånt ut sine barn, og mange av dem også tatt hånd om dem slik at de

marsjerte resolutt og presist inn og ut ved gitte anledninger. Er det ikke «sømløst» man kaller det? Gammeldags kor-disiplin er kanskje ikke veldig inne for tiden, men du verden hva disse barna og ungdommene får være med på og å vokse på i medvirkningen i en slik produksjon.

Det må sies en takk til medlemmer av Operakoret og Domkoret som har gitt timer og dager til å perfektionere denne konsertproduksjonen. Det må sies takk til hele produksjonsapparatet både foran og bak. Det var solister som i programmet nevnes som «Andre sangere», de heter Oda Norevik, Kathe Olsen, Nils Arne Halle Erstad, Helge Havåg, Kristian Sjødal, Audhild K. Wessman, Kirsti H. Brandsvoll og stemmepedagog Charlotte Wilhelmsen. Repetitør Gill Wilder er også navngitt i programmet. Sies må det at det var hun som trakterte domkirkens orgel og la de mektige og dypeste tonene til orkesteret med mange av Kristiansand Symfoniorkestrets beste musikere. Den musikalske dybden er det bare Domkirken som kan varte opp med. Nyt det i dagene som kommer – når orgelet skal tiårs-jubileres.

Emil Otto Syvertsen